

Arrest

nr. 248 172 van 26 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 9 juli 2019, verklaart er zich op 30 augustus 2019 vluchteling.

1.2. Op 28 september 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 29 september 2020 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit de regio van Jaffna in het noorden van Sri Lanka. In 1992 vervoegde u de rangen van het "LTTE" nadat zij in uw school een meeting hadden georganiseerd. U volgde gedurende een zestal maanden een militaire training waarna u werd gerekruteerd door de Inlichtingendienst van de "LTTE" die onder de leiding stond van Pottu Amman. Uw taken bij de inlichtingendienst bestonden er voornamelijk in om salarissen uit te betalen, zorgen voor werkgelegenheid voor jongeren en het zorgen voor de bevoorrading van munitie tijdens gevechten. Soms diende u ook een spionageopdracht te vervullen zoals het lokaliseren van legerkampen van het Sri Lankaanse leger. In 1999 besloot u om "LTTE" te verlaten. Er waren immers een aantal familieleden omgekomen en u nam het hen kwalijk dat u niet naar de begrafenis kon gaan. Nadat u het "LTTE" verlaten had ging u naar een bekende in Pallaiyadi, waar u tot aan uw huwelijk in november 1999 bleef. In het kamp vertelde u dat u dat u betrokken was bij "LTTE" zonder verdere details over uw functie te geven. Vervolgens werden jullie overgeplaatst naar Trincomalee waar jullie ongeveer een maand verbleven. Vervolgens gingen jullie naar Ellali in Jaffna. Daar moest u maandelijks naar het legerkamp Kangesamthura gaan om uw handtekening te plaatsen en verklaringen af te leggen. Na 2004 diende u zich niet meer bij het kamp aan te melden. In 2009 werd uw kind aangereden door een motorfiets van het leger en de dader pleegde vluchtmisdrijf. U durfde geen klacht in te dienen. In 2016 had uw dochter problemen met mannen uit een legerkamp die zich tegenover haar misdroegen. Uw dochter deed een zelfmoordpoging maar kon gelukkig worden gered. In 2017 kwam de "CID" u oppakken voor een gehoor in het Achuvelli kamp. U werd ervan beschuldigd een opleider van "LTTE" te zijn, wat u ontkende. Vervolgens moest u uw kleren uittrekken en onderging u dingen waarover u niet verder wenst uit te wijden. U vertelde dat er niemand was om voor de kinderen te zorgen waarop u mocht vertrekken. Nadien werd u in uw restaurant door onbekenden lastig gevallen en er werd u verteld om daar niet langer te werken. In 2018 werd uw restaurant aangevallen en werden deuren en vensters vernield. U ging naar de politie maar die kon enkel actie ondernemen indien u er in slaagde om de daders te beschrijven. Op 18 februari 2019 kwamen onbekenden naar uw huis en werden uw kinderen bedreigd. Op 20 februari 2019 zag uw echtgenoot onbekenden met een wapen naar het restaurant komen waarop hij u aanmaande om weg te rennen. Uw echtgenoot werd geslagen en viel flauw. Uw man werd overgebracht naar het hospitaal. U vertrok vervolgens naar Mathakal (Jaffna) waar u gedurende een viertal maanden bij een verwant van uw vader verbleef. Vervolgens vertrok u naar Colombo, waar u gedurende een vijftiental dagen verbleef bij een broer van uw vader. In juli kreeg u een visum dat door een reisagent werd geregeld. Op 8 juli vertrok u met eigen paspoort met daarin een geldig visum naar België. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer : National Identity Card, Paspoort, huwelijksakte, een foto van een meisje in militair uniform waarvan u zegt dat u het bent, een foto van een familielid dat in 1996 zou gedood zijn, een foto van een grafsteen van een ander familielid dat gedood werd, klacht van uw echtgenoot ingediend bij de "Human Rights Commission" op 12 maart 2019, een aangifte bij "Grama Savaka" officier van Kupilan North van uw echtgenoot dat zijn echtgenote vermist is, klacht van echtgenoot van 27/08/2019 dat een motor in brand werd gestoken, medisch verslag van 2009 over het ongeval waarvan uw zoon het slachtoffer is, medisch verslag van 2016 over de zelfmoordpoging met gif van uw dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het gehoor voor het CGVS werd u echter onwel en beweerde u last te hebben van uw hart. In het administratief dossier heeft u wel gemeld dat u maagproblemen en pijnlijke benen heeft, nergens wordt er melding gemaakt dat u hartproblemen heeft. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal niet verweten worden dat zij geen specifieke steunmaatregelen voor hartpatiënten heeft verleend en dat uw rechten niet werden gerespecteerd. Bovendien kreeg u pas problemen met uw hart nadat het persoonlijk onderhoud reeds was afgelopen. In het administratief dossier zijn geen aanwijzingen te vinden dat uw hartproblemen een negatieve impact hadden op het verloop van het persoonlijk onderhoud.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de Wet over de Subsidiaire Bescherming zou lopen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst omtrent de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel. Ofschoon u een foto neerlegt waarop u volgens uw

verklaringen staat afgebeeld in een militair uniform van "LTTE", dient te worden opgemerkt dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat u dezelfde persoon bent als op de foto. Uiteindelijk heeft u de "LTTE" reeds meer dan 20 jaren geleden verlaten. Andere objectieve bewijsstukken dat u ooit deel heeft uitgemaakt van "LTTE" kunt u niet voorleggen. Dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u voor de "LTTE" Inlichtingendiensten heeft gewerkt tussen 1992 en 1999 blijkt ook uit uw geringe kennis van militaire gebeurtenissen in die periode. Zo bleek u nauwelijks in staat om belangrijke operaties, noch van "LTTE", noch van het leger op te noemen. U gevraagd of er grote operaties van het leger plaatsvonden toen u bij "LTTE" was antwoordde u met "Suriakadir". U gevraagd om meer uitleg daarover moest u het antwoord schuldig blijven. Voorts maakt u melding van "Mune Paichal" maar slaagt u er ook niet in om daar duiding over te geven. Vervolgens werd u kennis gepolst over operaties uitgevoerd door "LTTE". U antwoordde dan dat de vorige militaire operaties die u had opgesomd uitgingen van "LTTE". U vervolgens gevraagd naar belangrijke legeroperaties moest u het antwoord schuldig blijven. Vervolgens werd u gevraagd naar belangrijke "LTTE" operaties uit de periode dat u werkzaam was bij de "Inlichtingendienst". U antwoordde maar één enkel gevecht te kennen en dat was het gevecht van Anail Iravu dat in 1995 plaatsvond en door de "LTTE" werd gewonnen. Andere gevechten van na 1995 bleken u echter onbekend te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in de periode dat u beweerde bij de "LTTE" in het algemeen en de "Inlichtingendienst" van "LTTE" in het bijzonder verschillende belangrijke militaire operaties plaatsvonden die uitgingen zowel van "LTTE" als van het leger. Zo is er sprake van de "Operation Riviresa" van 17 oktober tot 9 december 1995 waarbij het Sri Lankaanse leger trachtte het schiereiland Jaffna op de "LTTE" te heroveren. Opvallend is dat u vertelde dat er geen gevechten om Jaffna plaatsvonden in de periode (van 1992 tot 1995) dat u bij "LTTE" was (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 11). Verder blijkt ook uit de toegevoegde informatie dat het Sri Lankaanse leger bij de "Operation Sathjaya" in 1997 Killinochi veroverde. Pas in september 1998 heroverde "LTTE" tijdens "Operation Unceaving Waves II, Killinochi. U beweerde dat er gevechten waren in Killinochi in 1999. U gevraagd of er daarvoor nog gevechten plaatsvonden antwoordde u ontkennend. Overwegende dat Killinochi als de administratieve hoofdstad van de "LTTE" werd beschouwd en dat u in de periode tussen 1992 en 1999 bij de "LTTE" Inlichtingendienst werkzaam was, is het onbegrijpelijk dat u zo weinig weet te vertellen over de gevechten in Killinochi. Meer nog dat u beweert dat Killinochi in de periode dat u bij "LTTE" was in handen bleef van "LTTE", terwijl uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Killinochi veroverd werd in 1997 door het Sri Lankaanse leger en in 1998 werd heroverd door "LTTE". Verder werd u gevraagd over de gevechten omtrent de controle over de A9-weg. U beweerde dat het leger wel militaire acties ondernam om hun controle over de A9 uit te breiden maar kon niet bij benadering duiden wanneer deze acties dan wel plaatsvonden. Gezien het strategisch belang van de A9 is het eigenaardig te noemen dat u als lid van de Inlichtingendienst van "LTTE" eigenlijk niets weet te vertellen over de gevechten om de controle ervan (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 11). Voorts is het opmerkelijk te noemen dat u ofschoon u ongeveer 7 jaar lid was van de inlichtingendienst zelf de correcte benaming ervan niet kunt geven. U beweerde dat het "LTTE Intelligence Service" was. In werkelijkheid noemt de Inlichtingendienst, waarvan Pottu Amman het hoofd was, "Tiger Organization Security Intelligence Service" of beter gekend onder haar afkorting "TOSIS". U gevraagd of er een afkorting voor de inlichtingendienst gebruikelijk was beweerde u echter dat dit niet het geval was. Voorts werd u gevraagd waar het hoofdkwartier van de inlichtingendienst was. Daarop kon u enkel antwoorden dat u niet weet waar dat was, dat u daar eigenlijk niets van weet en dat er veel "branches" waren. Opmerkelijk is ook dat u geen enkel idee blijkt te hebben waarom u door de inlichtingendienst werd uitgekozen. Overwegende dat de inlichtingendienst toch wel tot de elite behoorde kan er worden verwacht dat u toch wel een profiel had dat u onderscheidde van de anderen en voorbestemd was om minder alledaagse taken uit te voeren. U gevraagd naar uw taken wist u enkel te vertellen dat u werk en opleiding moest voorzien voor jongeren en salarissen diende te betalen. U gevraagd of u moest spioneren antwoordde u ontkennend. Op de vraag of u deelnam aan gevechten antwoordde u eerst dat u moest vechten, waarop u zich herpakte en beweerde dat dat leden van de inlichtingendiensten niet moeten vechten. Uw taak tijdens de gevechten bestond enkel in het aanbrengen van munitie. De taken die u zou hebben uitgevoerd lijken eerder op het lijf geschreven van een gewoon "LTTE"-lid met een laag profiel dan van iemand die door de inlichtingendienst werd uitgekozen en daar gedurende een zevental jaar werkzaam was (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 9). Uit wat voorafgaat heeft u het Commissariaat-generaal niet kunnen overtuigen van een betrokkenheid bij "LTTE" die de aanleiding zou zijn dat u ongeveer negen jaar na het beëindigen van de oorlog genoodzaakt was om uw land van herkomst te verlaten. Opvallend is dat u verklaarde van 2000 tot 2004 één keer per maand naar een militair kamp diende te gaan en dat u daar moest uitleggen wat u voor "LTTE" deed. Vanaf 2004 diende u er niet meer naar toe te gaan (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12). Pas in 2017, ongeveer 8 jaar na het

einde van de oorlog, zou de "CID" bij u zijn langsgekomen en u beschuldigd hebben om "training master" te zijn bij "LTTE". Hoe het komt dat u pas in 2017 hiervan verdacht werd en niet net na de oorlog, toen mensen op verdenking van lidmaatschap van "LTTE" massaal naar rehabilitatie kampen werden gestuurd, moest u het antwoord schuldig blijven. Meer nog u beweerde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u niet naar een rehabilitatie kamp ging. Overwegende dat u van 2000 tot 2004 maandelijks zich moest melden in een militair kamp kan worden aangenomen dat er toch verdenkingen waren tegen u van betrokkenheid bij "LTTE". Dat u net na de oorlog ongemoeid bleef, niet in een rehabilitatie kamp werd opgesloten en pas in 2017 door de "CID" opnieuw werd geïdентificeerd is gezien uw voorgehouden profiel (lid van de inlichtingendienst van "LTTE") moeilijk te begrijpen en kunt u zelf tijdens het persoonlijk onderhoud niet verklaren.

Verder is het opmerkelijk te noemen dat u eerder vaag blijft door wie u in Sri Lanka werd belaagd. U gevraagd waarom u in 2016 van woonplaats diende te veranderen beweerde u dat u werd opgeroepen voor ondervragingen. U gevraagd door wie u werd opgeroepen antwoordde u "CID". U gevraagd wat de "CID" is, beperkte u zich door te stellen dat dit de militaire "CID" is. U gevraagd om militaire "CID" nader te preciseren herhaalde u enkel dat dit de militaire "CID" was. U gevraagd of er in Sri Lanka nog een andere "CID" bestaat, antwoordde u weer dat dit uitsluitend militairen waren. De vraag gesteld of het enkel de militaire "CID" was die u zocht, beweerde u dat er ook andere mensen u zochten. U gevraagd om duidelijker te omschrijven wie die mensen precies zijn, beweerde u dat dit ook "CID" was. U gevraagd naar eventuele verschillen tussen die "CID" en de eerder vermelde militaire "CID", antwoordde u dat dit onbekende personen waren die in de volksmond allemaal "CID" worden genoemd. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat "CID" deel uitmaakt van de Sri Lankaanse burgerlijke politie en eigenlijk geen deel uitmaakt van het leger. Van een gewone burger kan eventueel worden aangenomen dat hij de politiediensten (militaire en burgerlijke) in Sri Lanka over één kam scheert. Doch dit gaat niet op voor iemand die beweerde jarenlang voor de Inlichtingendienst van "LTTE" te hebben gewerkt en gedurende jaren problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten heeft gekend. Van iemand met uw profiel kan worden verwacht dat u op de hoogte bent van de verschillende veiligheid- en politiediensten die in Sri Lanka actief zijn. Dat u daarover vaag bent en zelfs foutieve informatie overgeeft ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Verder dient te worden opgemerkt dat, u ongeacht de door u aangehaalde problemen met "CID", waardoor u werd genoodzaakt om te gaan onderduiken, u persoonlijk naar Colombo reisde om daar uw paspoort te laten verlengen. Dat u het risico nam om u bij de Sri Lankaanse autoriteiten aan te melden om uw paspoort te verlengen en uw paspoort ook door dezelfde autoriteiten werd verlengd, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid dat u werd geïdентificeerd omwille uw betrokkenheid bij "LTTE" (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Voorts stelde u dat u het visum waarmee u naar België reisde liet regelen door een reisagent. Documenten moest u daarvoor niet afleveren, het volstond enkel om geld te betalen aan de reisagent (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Na het checken van het visumdossier dat door het Commissariaat-generaal werd opgevraagd blijkt echter dat dit dossier bestaat uit meerdere documenten die u heeft opgevraagd van uw familie uit België. Bovendien blijkt dat u ook een brief heeft, opgesteld en ondertekend voor de "Gramma Officer" van Erlalai om uw woonplaats te bevestigen. Verder is er ook een verklaring van de "Justice of Peace" waarin staat vermeld dat uw familie gekend is en door hem wordt beschouwd als een respectabele familie. Een verklaring die moeilijk valt te rijmen met uw verklaringen dat u door de autoriteiten wordt geïdентificeerd omwille uw betrokkenheid bij "LTTE". Uit het visumdossier kan worden verondersteld dat u wel degelijk de nodige tijd en inspanningen heeft geleverd om een visumdossier aan te maken om op legale wijze uit Sri Lanka te vertrekken. Uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw visumdossier ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw ingeroepen problemen in Sri Lanka.

Wat betreft de documenten die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document voorlegt waaruit blijkt dat u in Sri Lanka persoonlijk werd geïdентificeerd. U beweerde wel naar de politie te zijn geweest maar kon daarvan geen enkel document voorleggen. Uw verklaring daarvoor dat de politie niets kon doen omdat u de ouders niet kon identificeren is geen afdoende verklaring waarom de politie ook geen nota zou nemen van uw klacht. Bovendien heeft u uw problemen ook niet aangekaart bij de "Human Rights Commission of Sri Lanka". Uw verklaring daarvoor, namelijk dat u reeds naar de politie bent gestapt maar dat zij slechts iets konden doen als u in staat was om de ouders te identificeren, is geen afdoende verklaring waarom u niet nadien naar de "Human Right Commission" bent gestapt. Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw echtgenoot zich wel heeft gewend tot de "Human Right Commission", nadat hij ook problemen kreeg met onbekenden die naar u op zoek waren. Waarom u dan niet naar de "Human Right Commission" bent gestapt blijft dan ook een raadsel en ondermijnt de oprechtheid van uw problemen en de documenten die deze dienen te ondersteunen enkel verder. Opmerkelijk is dat uw echtgenoot wel een kopie heeft verkregen van de klacht die hij heeft neergelegd bij de politie op 27/08/2019 naar aanleiding van een motorfiets die in brand werd gestoken. Dat u geen

kopie kunt voorleggen van de klacht die u heeft ingediend is in deze context eerder merkwaardig. Verder legt u nog documenten neer over het ongeval van uw zoon. U beweerde dat uw zoon in 2009 werd aangereden door een motorfiets van het leger waarop de dader vluchtmisdrif pleegt. Het document dat u neerlegt toont enkel aan dat uw zoon verwondingen heeft opgelopen nadat hij werd aangereden door een motorfiets. Dat het om meer gaat dan een tragisch ongeval kan uit het document niet worden afgeleid. Hetzelfde kan worden gezegd over het medisch attest dat u voorlegt met betrekking de vergiftigingsverschijnselen van uw dochter. U beweert dat uw dochter in 2016 een poging tot zelfmoord heeft ondernomen nadat zij in contact was gekomen met militairen die zich tegenover haar hadden misdragen. Het document geeft enkel een diagnose maar doet verder geen uitspraak over de oorzaak ervan. Opvallend is ook dat u na de zelfmoordpoging van uw dochter zich niet tot de " Human Rights Commission" heeft gewend om klacht in te dienen. Voorts legt u nog een brief neer van uw echtgenoot waarin hij verklaart heeft bij de "Gramma Sevaka officer" dat u vermist bent. Dit document is louter gebaseerd op een verklaring van uw echtgenoot en heeft eigenlijk weinig objectieve bewijswaarde. Uit het document blijkt niet dat er onderzoek naar uw verdwijning werd gedaan. Verder legt u nog enkele foto's neer van martelaren waarvan u beweert dat zij tot uw familie behoren. Uit die documenten kan echter niet worden afgeleid dat er enige familieband is en dat de dood van die martelaren in verband staan met uw ingeroepen problemen in Sri Lanka. Verder legt u ook nog algemene info neer over de toestand in Sri Lanka. Uw naam staat er nergens in vermeld waardoor ook die documenten geen begin van bewijs leveren van uw problemen in Sri Lanka.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden

beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een “*Historiek Overzicht medisch dossier*” (stuk 3).

Per drager brengt verweerder op 5 januari 2021 samen met een aanvullende nota een update van de COI Focus “*Sri Lanka, Situatie bij terugkeer van Tamils*” van 26 november 2020 bij.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2.2. Verzoekster voert aan dat zij wordt bedreigd door het CID omwille van haar voormalige activiteiten bij de inlichtingendienst van de LTTE. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) haar verklaringen over de inlichtingendienst van de LTTE, over de militaire operaties van de LTTE en het Sri Lankaanse leger ten tijde van haar beweerde tewerkstelling bij de LTTE (1992-1999) en over haar takenpakket bij de LTTE gebrekkig en vaag zijn en niet overeenstemmen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), zodat geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden tewerkstelling bij de inlichtingendienst van de LTTE tussen 1992 en 1999; (ii) zij niet kan verklaren waarom het CID pas in 2017, ongeveer acht jaar na het einde van de oorlog tussen het Sri Lankaanse leger en de LTTE, haar zou beginnen lastigvallen; (iii) haar verklaringen over de bedreigingen vanwege het CID vaag zijn en niet overeenstemmen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (iv) zij met haar eigen paspoort op legale wijze Sri Lanka verliet, hetgeen des te meer klemt daar haar verklaringen over het verkrijgen van haar visum voor België niet overeenstemmen met haar visumdossier (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (v) zij geen bewijskrachtige documenten kan voorleggen ter staving van de beweerde incidenten en de documenten die zij wel voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) onvoldoende zijn om alsnog geloof te hechten aan haar vluchtrelaas; en (vi) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet blijkt dat Tamils waarvan niet wordt vermoed dat ze een band hebben met de LTTE, zoals *in casu*, niet in het vizier lopen van de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.3.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.4. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters verklaringen over de inlichtingendienst van de LTTE, over de militaire operaties van de LTTE en het Sri Lankaanse leger ten tijde van haar beweerde tewerkstelling bij de LTTE (1992-1999) en over haar

takenpakket bij de LTTE gebrekkig en vaag zijn en niet overeenstemmen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), zodat geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden tewerkstelling bij de inlichtingendienst van de LTTE tussen 1992 en 1999:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst omtrent de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel. Ofschoon u een foto neerlegt waarop u volgens uw verklaringen staat afgebeeld in een militair uniform van “LTTE”, dient te worden opgemerkt dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat u dezelfde persoon bent als op de foto. Uiteindelijk heeft u de “LTTE” reeds meer dan 20 jaren geleden verlaten. Andere objectieve bewijsstukken dat u ooit deel heeft uitgemaakt van “LTTE” kunt u niet voorleggen. Dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u voor de “LTTE” Inlichtingendiensten heeft gewerkt tussen 1992 en 1999 blijkt ook uit uw geringe kennis van militaire gebeurtenissen in die periode. Zo bleek u nauwelijks in staat om belangrijke operaties, noch van “LTTE”, noch van het leger op te noemen. U gevraagd of er grote operaties van het leger plaatsvonden toen u bij “LTTE” was antwoordde u met “Suriakadir”. U gevraagd om meer uitleg daarover moest u het antwoord schuldig blijven. Voorts maakt u melding van “Mune Paichal” maar slaagt u er ook niet in om daar duiding over te geven. Vervolgens werd u kennis gepolst over operaties uitgevoerd door “LTTE”. U antwoordde dan dat de vorige militaire operaties die u had opgesomd uitgingen van “LTTE”. U vervolgens gevraagd naar belangrijke legeroperaties moest u het antwoord schuldig blijven. Vervolgens werd u gevraagd naar belangrijke “LTTE” operaties uit de periode dat u werkzaam was bij de “Inlichtingendienst. U antwoordde maar één enkel gevecht te kennen en dat was het gevecht van Anail Iravu dat in 1995 plaatsvond en door de “LTTE” werd gewonnen. Andere gevechten van na 1995 bleken u echter onbekend te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in de periode dat u beweerde bij de “LTTE” in het algemeen en de “Inlichtingendienst” van “LTTE” in het bijzonder verschillende belangrijke militaire operaties plaatsvonden die uitgingen zowel van “LTTE” als van het leger. Zo is er sprake van de “Operation Riviresa” van 17 oktober tot 9 december 1995 waarbij het Sri Lankaanse leger trachtte het schiereiland Jaffna op de “LTTE” te heroveren. Opvallend is dat u vertelde dat er geen gevechten om Jaffna plaatsvonden in de periode (van 1992 tot 1995) dat u bij “LTTE” was (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 11). Verder blijkt ook uit de toegevoegde informatie dat het Sri Lankaanse leger bij de “Operation Sathjaya” in 1997 Killinochi veroverde. Pas in september 1998 heroverde “LTTE” tijdens “Operation Unceaving Waves II, Killinochi. U beweerde dat er gevechten waren in Killinochi in 1999. U gevraagd of er daarvoor nog gevechten plaatsvonden antwoordde u ontkennend. Overwegende dat Killinochi als de administratieve hoofdstad van de “LTTE” werd beschouwd en dat u in de periode tussen 1992 en 1999 bij de “LTTE” Inlichtingendienst werkzaam was, is het onbegrijpelijk dat u zo weinig weet te vertellen over de gevechten in Killinochi. Meer nog dat u beweert dat Killinochi in de periode dat u bij “LTTE” was in handen bleef van “LTTE”, terwijl uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Killinochi veroverd werd in 1997 door het Sri Lankaanse leger en in 1998 werd heroverd door “LTTE”. Verder werd u gevraagd over de gevechten omtrent de controle over de A9-weg. U beweerde dat het leger wel militaire acties ondernam om hun controle over de A9 uit te breiden maar kon niet bij benadering duiden wanneer deze acties dan wel plaatsvonden. Gezien het strategisch belang van de A9 is het eigenaardig te noemen dat u als lid van de Inlichtingendienst van “LTTE” eigenlijk niets weet te vertellen over de gevechten om de controle ervan (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 11). Voorts is het opmerkelijk te noemen dat u ofschoon u ongeveer 7 jaar lid was van de inlichtingendienst zelf de correcte benaming ervan niet kunt geven. U beweerde dat het “LTTE Intelligence Service” was. In werkelijkheid noemt de Inlichtingendienst, waarvan Pottu Amman het hoofd was, “Tiger Organization Security Intelligence Service” of beter gekend onder haar afkorting “TOSIS”. U gevraagd of er een afkorting voor de inlichtingendienst gebruikelijk was beweerde u echter dat dit niet het geval was. Voorts werd u gevraagd waar het hoofdkwartier van de inlichtingendienst was. Daarop kon u enkel antwoorden dat u niet weet waar dat was, dat u daar eigenlijk niets van weet en dat er veel “branches” waren. Opmerkelijk is ook dat u geen enkel idee blijkt te hebben waarom u door de inlichtingendienst werd uitgekozen. Overwegende dat de inlichtingendienst toch wel tot de elite behoorde kan er worden verwacht dat u toch wel een profiel had dat u onderscheidde van de anderen en voorbestemd was om minder alledaagse taken uit te voeren. U gevraagd naar uw taken wist u enkel te vertellen dat u werk en opleiding moest voorzien voor jongeren en salarissen diende te betalen. U gevraagd of u moest spioneren antwoordde u ontkennend. Op de vraag of u deelnam aan gevechten antwoordde u eerst dat u moest vechten, waarop u zich herpakte en beweerde dat dat leden van de inlichtingendiensten niet moeten vechten. Uw taak tijdens de gevechten bestond enkel in het aanbrengen van munitie. De taken die u zou hebben uitgevoerd lijken eerder op het lijf geschreven van een gewoon “LTTE”-lid met een laag profiel dan van iemand die door de inlichtingendienst werd uitgekozen en daar gedurende een zevental jaar werkzaam was (zie notities van het persoonlijk

onderhoud CGVS, p. 9). Uit wat voorafgaat heeft u het Commissariaat-generaal niet kunnen overtuigen van een betrokkenheid bij "LTTE" die de aanleiding zou zijn dat u ongeveer negen jaar na het beëindigen van de oorlog genoodzaakt was om uw land van herkomst te verlaten."

Bij de uiteenzetting van de feiten in haar verzoekschrift stelt verzoekster onder meer als volgt:

"Zij kreeg aanvankelijk een militaire opleiding van zes maanden waar zij de basisbegrippen onder de knie kreeg om vervolgens doorgestuurd te worden naar de branche van de van de inlichtingendienst van de LTTE, die onder leiding stond van Potto Amman.

Zij moest vooral administratieve taken volbrengen binnen deze dienst.

Zorgen voor hulp bij het vinden van werk van LTTE leden, begeleiden van de jongeren enz... (echte spionagezaken moest zij niet echt uitvoeren! Dit heeft zij slechts aangebracht om haar verhaal aan te sterken zoals haar was ingefluisterd door landgenoten die zich eveneens in het centrum bevinden)"
(eigen onderlijning)

Hieruit blijkt dat verzoekster doelbewust elementen aan haar vluchtrelaas heeft toegevoegd die niet met de waarheid overeenstemmen. Waar zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zij wel degelijk ook spionagetaken diende uit te voeren en tijdens gevechten munitie moest aanleveren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9 en 10), beweert zij in haar verzoekschrift plots dat zij enkel hulp leverde bij het vinden van werk voor LTTE-leden en het begeleiden van jongeren en dat zij geen echte spionagetaken moest uitvoeren en dit enkel had aangebracht om haar relaas aan te dikken. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat verzoekster toegeeft haar vluchtrelaas te hebben aangedikt hypothekeert de geloofwaardigheid van haar relaas en doet afbreuk aan de op haar rustende medewerkingsplicht. Dat verzoekster bepaalde zaken zouden zijn ingefluisterd door landgenoten die zich in haar opvangcentrum bevinden, vormt geenszins een afdoende verschoning. Verzoekster werd immers van bij de aanvang van haar procedure om internationale bescherming ingelicht over de op haar rustende medewerkingsplicht.

Verder verwijst verzoekster in haar verzoekschrift naar haar psychische toestand ter verschoning van haar gebrekkige kennis en vage verklaringen. Uit het aan het verzoekschrift toegevoegde medisch overzicht (stuk 3) kan echter enkel worden afgeleid dat verzoekster sedert de periode mei-juni 2020 psychische/psychologische problemen ondervindt waarvoor zij in behandeling is bij een psychiater en medicatie krijgt. Nergens uit dit medisch overzicht blijkt dat verzoekster ten tijde van haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en/of haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te kampen had met psychische/psychologische problemen. Verzoekster noch haar advocaat maakten tijdens het persoonlijk onderhoud enige melding van dergelijke problemen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze is verlopen, dat verzoekster de vragen begreep en dat verzoeksters antwoorden op logische wijze aansloten bij de gestelde vragen. Verder blijkt uit het medisch overzicht evenmin dat verzoekster niet in staat zou kunnen worden geacht om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan en/of om gedetailleerde, coherente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoeksters psychische/psychologische problemen vormen dan ook allerminst een verschoning voor de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden en onjuistheden in verzoeksters verklaringen betreffende haar beweerde tewerkstelling bij de inlichtingendienst van de LTTE in de periode 1992-1999.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert als volgt:

"De foto's kunnen niet als begin van bewijs volstaan gelet op het feit dat zij niet keim aantonen dat verzoekster effectief die vrouw in uniform is. Bovendien legt verzoekster meerdere documenten neer die aantonen dat zij familie is van martelaren. Ook deze stukken worden aan de kant geschoven. Dit toont nochtans haar verbondenheid met de LTTE aan ." dient erop gewezen dat privéfoto's bewijswaarde ontberen. Uit de voorgelegde foto van een vrouw in uniform (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kan enkel worden afgeleid dat deze persoon, van wie verzoekster beweert dat zij dit is, in uniform werd afgebeeld. Deze vaststelling volstaat op zich geenszins om aan te nemen dat verzoekster daadwerkelijk was tewerkgesteld voor de inlichtingendienst van de LTTE en/of om op de motieven in de

bestreden beslissing een ander licht te werpen. Verder brengt verzoekster geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de documenten die zij voorlegt met betrekking tot overleden personen/martelaren, daadwerkelijk haar familieleden betreffen. In zoverre kan worden aangenomen dat deze personen daadwerkelijk familie zijn van verzoekster, kan hieruit bovendien niet blijken dat verzoekster zelf persoonlijke problemen heeft gekend en/of dat zij werkelijk was tewerkgesteld bij de inlichtingendienst van de LTTE.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoekster er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven te weerleggen.

2.3.2.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoekster niet kan verklaren waarom het CID pas in 2017, ongeveer acht jaar na het einde van de oorlog tussen het Sri Lankaanse leger en de LTTE in 2009, haar zou beginnen lastigvallen; (ii) verzoeksters verklaringen over de bedreigingen vanwege het CID vaag zijn en niet overeenstemmen met de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (iii) verzoekster met haar eigen paspoort op legale wijze Sri Lanka verliet, hetgeen des te meer klemt daar haar verklaringen over het verkrijgen van haar visum voor België niet overeenstemmen met haar visumdossier (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier); (iv) verzoekster geen bewijskrachtige documenten kan voorleggen ter staving van de beweerde incidenten en de documenten die ze wel voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) onvoldoende zijn om alsnog geloof te hechten aan haar vluchtrelaas; en (v) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat zij een band hebben met LTTE geen reëel risico voor foltering of vernederende en onmenselijke behandeling of bestraffing te bestaan in geval van een terugkeer naar Sri Lanka. Sri Lankanen zonder onderscheid van etnie kunnen bij terugkeer worden gescreend en ondervraagd worden waarbij onder meer mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving worden onderzocht. Ook hieruit kan op zich geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Dienaangaande komt verzoekster in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer volstaat echter allerminst teneinde de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

2.3.2.6. Waar verzoekster in haar verzoekschrift een beeld schetst van de algemene situatie in Sri Lanka voor Tamils (p. 7-11), dient erop gewezen dat zij haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar dergelijke algemene informatie hiertoe niet volstaat. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat verzoekster er niet in slaagt haar voorgehouden vluchtrelaas *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er middels haar verzoekschrift niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiare beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiare beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar de algemene situatie in Sri Lanka voor Tamils, kan hieruit niet worden afgeleid dat in Sri Lanka heden sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER